

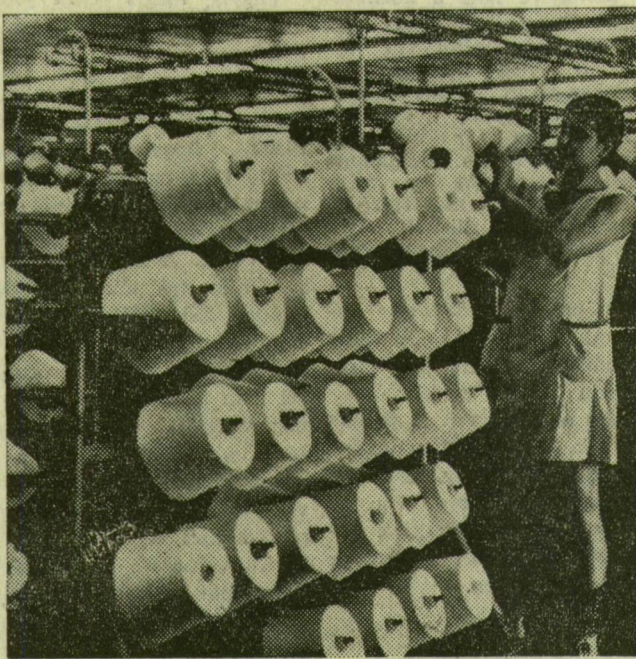
Szövőcsalád után — fonócsalád

Nehezebb kelmék a textilművekből
Bővítik a tanulótthont

A megházasodó és vidékre költöző fiatalok helyére nem könnyű egyhamar újakat állítani a szegedi textilművekben. Idén az első félévben 103-mal csökkent a munkáslétszám, csaknem annyival, mint tavaly egész esztendőben. Ennek ellenére valamennyi üzemi részlettel teljesítette az első félévi tervet.

A gyűrűsfonóban 73 tonna fonállal többet gyártottak, mint tervezték. Am nemcsak több, hanem jobb fonalat adtak át a szövődének és más vállalatok üzemeinek. Az I. osztályú árúk részaránya 84 és fél százalék volt, tíz százalékkal magasabb, mint tavaly. Az elmúlt év februárja óta az orsó nélküli fonógépeken idén, az első hat hónapban 91 tonna többletet gyártottak az aszszonyok. E szép eredményt homályosítja némileg a minőség romlása. Tény, könnyen megtalálható az ok, hiszen változott az alapanyagok keverési aránya, munka közben gyakrabban elszakad a fonal.

A szövődében csaknem pontosan a tervezetnek megfelelően dolgoztak. Igaz, 20 ezer négyzetméterrel több kelme hagyta el a Tolbuhai sugárúti, illetve a dorozsmai üzemet, ám ez mindössze egy ezrelékes többletnek felel meg. Sok gondot okoz, hogy mostanában a szokottnál sűrűbb, következetesebb nehezebb anyagokat szőnek.

Somogyi Károlyné felvétele

A szövődei előkészítőben automata gépen készül a vetülékcséve. Az előtérben orsózállító kocsi látható

Emiatt a minőség hasonló a tavalyihoz.

A már említett létszámcsökkenés miatt hat százalékos volt a szövődében az állásidő. Ez igen magas, tehát kedvezőtlen érték. De minden bizonnyal még magasabb lett volna, ha nem fejlesztik tovább a sikeres munkaszervezési formát, a szövődcsalád-rendszert. Ma

már a dorozsmai szövönök legtöbbje is eszerint dolgozik, sőt a rendszert kiterjesztették a gyűrűsfonóra is. Jóllehet, a fonónok körében — főként a némi többletmunka miatt — nem egyértelmű a rokonszenv a fonócsaládok megalakítása iránt, a fejlődés mégis azt diktálja.

Az anyagokkal és az energiával való ésszerű gazdálkodás csaknem 1 millió 300 ezer forintot megtakarítást eredményezett az első hat hónapban. A kazánban olcsóbb szénét égetnek, fűdéshez pedig továbbra is igénybeveszik termálkútjuk vizét. A dolgozók kérésére már nem a sajátos szagú termálvizet vezetik a csövekbe, hanem a hőcserélővel adják át a kútvíznek a meleget. A villamosenergia-felhasználása részben a gyári géppárák miatt csökkent, de tényleges megtakarítást is elértek úgy, hogy fázisjavítókat kapcsoltak a hálózatba.

Újság még a textilművekben, hogy a jelenlegi kilencvennégyes tanulótthont bővítik, így ösztől további 64 vidéki lány költözhet Szegedre.

Sz. J.

Tovább fejlődik a magyar—szovjet idegenforgalom

Jegyzőkönyv aláírásával fejeződtek be pénteken az Országos Idegenforgalmi Tanács és a Szovjetunió Minisztertanácsa mellett működő idegenforgalmi hivatal delegációinak tárgyalásai: megvitatták a két ország közötti, 1971-ben kötött idegenforgalmi egyezmény és a turistacsereiről az 1976—80-as évekre szóló megállapodás végrehajtásának menetét. A jegyzőkönyvet *Budai András*, az OIT titkára és *Viktor Bojcsenko*, a Szovjet Idegenforgalmi Hivatal vezetőjének első helyettese írta alá.

Az aláírást követő sajtótájékoztatón a delegációvezetők elmondták, hogy eredményesen fejlődnek a magyar—szovjet idegenforgalmi kapcsolatok. Tavaly például 20 százalékkal nőtt a magyar és a szovjet turis-

Eső után

Nincs fennakadás az aratásban

Olyanok leszünk már, mint az angolok. Beszélgetésünket rögtön az időjárásról kezdjük. A kényszer visz rá bennünket, hogy utánozzuk a szigetország lakóit, mert lépten-nyomon gondok elé állít bennünket az időjárás. Mostanában legszívesebben zsákban vinnék az emberek az esőt, ha lehetne. Ugyanis Szegeden a napokban esett jó kiadós zápor, de a környező településeken csak ló-gatták a lábukat a felhők, csak elszomorodott az idő, csupán néhány porverő csepp hullott. Maradt minden a régiiben.

Egyre jobban éget az aszály, sárgulnak, zsugorodnak, sáynlódnak a növények, természetesen ott, ahol nem öntöznek. Ahol még mester-séges csapadékkal látják el a földeket, ott nincsen nagyobb baj. Ebben a borús időben a leghatásosabb a locsolás.

Néhány közösségben „utánajártunk” az esőnek:

— Hát bizony, ami nálunk esett, az kevés — mondja Sztás Agoston, a kiskundorozsmai József Attila Tsz elnöke. — Másodveteményeink a burgonya kivételével meg se mozdultak. Aból az esőből, ami a Szechenyi teret csütörtök délután megáztatta, nekünk fele is elég lett volna. Aratni nem bírunk, pedig már csak csip-csup parcellák maradtak. Úgy volt, hogy pénteken befejezzük az aratást, de nem bännám, ha az eső miatt jövő szeptemberig se tudnánk levágni. Legalább jól átzna a föld.

A deszkiket sem ajándékozta meg a természet több csapadékkal, mint a dorozsmaiakat.

— Elrontotta a munkát — mondta Kanalas Sándor, a Maros Tsz elnöke —, talpon még 550 hektár gabonánk az 1500-ból. Ez a nyirkos idő nekünk se kedvez. Vagy esne, vagy sütné! Így csak kinlódunk. Ha esne, akkor legalább reménykedhetnénk és nem kellene 23 hektár lucernát, 25 hektár paprikát és 68 hektár legelőt öntöz-nünk. Azt a pénzt másra használhatnánk.

Lehült a levegő Mórahalom környékén is, csapadék is hullott, de a határ vízhiányát nem tudta kicsü sem csökkenteni.

Masa József főmezőgazdász mondta:

— Nálunk, a Haladás Szakszövetkezetben a borús, párás időben nem bírtunk aratni. A munka nem állt meg, átnéztük a kombájnokat, az adódó kisebb hibákat kijavítottuk. Péntek délután már újra beálltunk a táblákba. A 755 hektár aratni való 70 százaléka már végeztünk. Minket se zavarna az eső, az őszibarackok ilyenkor egy méterrel nagyobbra híznának, ha nem lenne szárazság. Így csak fonnynának.

Kevés ideig bizakodhattak a zakányszéki Május 1. Szakszövetkezet tagjai, amikor csütörtökön reggel eső locsolta a Bogárvölgy-iskolától nyugatra eső földeket. Csak vékony csilokban szaladt végig a zápor. Nem is esett sokáig, egy centire áztatta a homokot, de az aratással így is leálltak. Most már teljes erővel vágják a búzát és a rozst. A hét végén már a testvérközségeknek, a Homokkultúra Szakszövetkezetnek szeretnék átadni a kombájnokat.

Kedvezőbben alakult a kép a Tisza-menti gazdaságoknál, ahol jól megáztak a földek. Így a szegedi Felszabadulás, a tápéi Tiszatáj közösségekben jó kukoricatermés ígérkezik, ahol ugyan tíz milliméter fölötti csapadék hullott. Nem panaszkodhatnak a szőregi Tisza—Maros-szög Tsz-ben sem, hiszen a jelentések szerint Tiszaszigetén 25 milliméter esőt jelzett a mérce. Számottevő esőnek örvéndhetnek a megyében az Algyő, a Makó környéki gazdaságok, ahol két nap alatt tíz milliméter esőt ivott be a föld. Nem esett viszont semmi Csongrád és Szentes környékén.

A Meteorológiai Intézetnél mért 3 milliméteres csapadékmennyiség — információjuk szerint — nem tükrözi a valódi értéket, mert a mostani esőzéseket úgynevezett helyi zivatarokat, a gomolyfelhőképződés határolyító mérték, ugyanakkor a másikon nem esett egy csöpp sem.

A megyei tanács vb mezőgazdasági és élelmiszerügyi osztályán elmondták, hogy ahol esett, ott átmenetileg megmentette a növényeket az aszálytól, de az öntözberendezéseket nem lehet leállítani, mert a megye földjeinek 60—80 milliméter vízre lenne szüksége, hogy helyrebillenjen a „vízgyensúly”. A jelentések szerint az aratás ütemét nem befolyásolta lényegesen a csapadék, eddig a 101 ezer 75 hektár kalászos terület 80 százalékáról betakarították a termést.

Önámítás

Ahogy eljön a nyaralás ideje, tágra nyitott bukszával járunk-kelünk. Semmi nem számít, semmi nem drága, hiszen nyaralunk. Ennyit igazán megengedhetünk magunknak egyszer egy évben — mondogatjuk. Ha nincs beutalónk, és csak úgy maszkban indulunk el a Balatonra, gondolkodás nélkül letesszük a szép summát egy bódében is éjszakai szállásért — örülünk, hogy hozzájutunk. Megfizetjük a pecsenyét, a lángost, a sört, a fröccsöt, a vendéglői ebédet, vacsorát. Eddig természetes is, hiszen nem ingyen élünk, tudtuk, hogy a nyaralás pénzbe kerül. De az már kevésbé természetes, hogy a pincér mosolyát, a kabinos jóindulatát is megfizetjük, persze nemcsak nyaraláskor.

Igaz, nem egészen önzetlenül. A kabinostól azt reméljük, hogy számunkra a holnap túlszűfolttságban is talál helyet, nem szorulunk a fogasos öltözőbe. A pincértől elvárunk a törzsvendégnek kijáró gyorsabb felszolgálat, ízetesebb adagot. Várakozásainkban csalódhatunk ugyan — mert másnap még sincs szekrény a strandon, a vendéglőben is ugyanazt kapjuk, ugyanolyan lassan, mint a többiek —, de önértünk az átadott borralal következtében töretlen maradhat. Nekünk is telt — telik — annyira, mint másoknak. Nem kell szégyenkezni. Legfeljebb önmagunk előtt. Mert ez a „borralalalás” nem múlik el a nyaralás tünékeny napjaival. Szövődmenyei átjárják borús, őszi, téli napjainkat is. A nyáron földszedett bar-naság lekopik a bőrünkön, elfelejtjük a másnap ránk sem ismerő kabinost, a vendéglői mini adagot, de a borralalalót változatlanul osztogatjuk. Továbbra is úgy gondoljuk, hogy pénzzel sok minden elintézhető — mintha csak a nyári szállásról, pecsenyéről, sör-ről, fröccsről lenne szó.

Borralalalóval próbáljuk egyengetni ügyes-bajos dolgainkat, felülfizetjük a szerelő számláját, vásárláskor pénzt csúsztatunk az eladónak, borítékokat osztogatunk, néha még a törvényesség határát súrolva is megpróbáljuk „érdekelte” tenni ügyeink intézőit. Jóval több ez már a nyári könnyelműségénél... Amikor a forintok erejében reménykedve közvetítésükre bízunk, hogy a szerelő nekünk jobban dolgozzon, mint másoknak, hogy az eladó a pult alól is elővegye a keresett darabot, hogy ügyeinket, bajainkat kellő lelkiismeretességgel vegyék kezelésbe — arról állítunk ki bizonyítványt, hogy másképp nem bíznunk bennük. Nem hiszszük el nekik, hogy enélkül is megtennék, legjobb tudásuk, képességük szerint. Ahogy az azt is tesszik, hiszen az esetek nagy részében a pénzünkért sem kapunk mást, mint anélkül. De bizonyítványt állítunk ki ilyenkor — önmagunkról is. Arról, hogy mi a borralalalóért adott helyzetben igenis jobban, körültekintőbben dolgozánk. Ha nem ez motoszkalna bennünk, nyugodtan megtartanánk a pénzünket.

Mindannyian jobban járunk. Több maradna a pénztárcánkban — legfeljebb egy hamis illúzióval lennének szegényebbek. Azaz, hogy pénzért nemcsak tárgyakat, árucikkeket, hanem jóindulatot, érzéseket, emberi kapcsolatokat is lehet vásárolni. Pedig nem lehet. Valódiakat soha. Hiába mutatja azt a lát-szat, hogy néha sikerül — magunkat csapjuk be, ha elhisszük. Nagyon nagy árat fizetünk érte. Leértékeljük a tisztességes munka, a törvényesség, az emberség hitelét. Vele a saját munkánkat, a saját hitünket. Ezt pedig a legavallérossabb borralalalóval sem lehet visszaszerezni.

V. E.

Alagutak a lakótelepek közműellátására

A magas termelékenységű házigyári építésmód továbbfejlesztésének fontos feltétele, hogy a lakótelephez szükséges egyéb létesítmények is hasonlóan termelékeny, iparosított módon épüljenek. Ezért foglalt állást az Építési és Városfejlesztési Minisztérium a hagyományos közművesítést jelentősen korszerűsítő közműalagutak és közműfolyosós hálózatok létesítése mellett. Az ezrelaká-

sosnál nagyobb lakótelepek építésénél az V. ötéves tervben 40—50 ezer lakás közművesítése oldható meg ezzel a korszerű módszerrel. Fontos technikai, szakfelügyeleti, jogi és más feltételek megteremtési az új módszer széles körű felhasználásának érdekében. Ezt célozza a most kiírt országos pályázat is, amelyet az Építésiügyi és Városfejlesztési Minisztérium, az ÉVM városi mélyépítés-fejlesztési program bizottság, a Nehézipari Minisztérium, az Országos Vízügyi Hivatal és a fővárosi tanács hirdette meg a házigyári lakótelepek korszerű közműalagutak-folyosós rendszerének megtervezésére. Mintegy négyezer lakásos házigyári lakótelep közműveinek alagutak és folyosóhálózatára kell komplex szemléletű terveket készíteni a pályázóknak.

A teljes körű közműellátást kell tehát figyelembe venni, és így gondoskodni a hideg-meleg víz, a távfűtés, a gáz, az elektromos energia, a telefonkábel, a szennyvíz- és csapadékvíz-csatorna, a központi tévéantenna vezetékhálózatának megtervezéséről is. Az építési költségek csökkentése érdekében fontos, hogy a tervezők minél több lehetőséget keressenek a közműalagutnál gazdaságosabb közműfolyosós arányának növelésére. A külföldi tapasztalatok szerint ugyanis az épületek pincéjében kialakított közműfolyosó létesítésének költsége csak egyharmadannyi, mint a közműalagutaké. Nagyon fontos feladat, hogy a közműalagut-folyosós hálózat építési technológiájának termelékenysége megközelítse, vagy elérje a házigyári módszerét. (MTI)

MOM-műszerek 60 országba

Magyarország legrégebbi finommechanikai vállalata, a Magyar Optikai Művek pontosan száz éve gyárt geodéziai műszereket. A gyár terméklísta állandóan bővült, s ma is nagy műszercsaláddal, laboratóriumi készülékekkel, számítástechnikai eszközökkel gazdagodik. A MOM termékei az idén öt világrész több mint hatvan országába jutnak el. (MTI)

Korszerűsítik a téglaiipart

Az építőipar nagyipari módszereinek az előgyártott elemek és panelek stb. elterjedésével szűkül a hagyományos falazóanyag, a téglafelhasználási területe. Ezért a téglafel- és cserépipari vállalatok az ötödik ötéves tervre mérsékelt ütemű fejlődést irányoztak elő, amely szerint 1980. végéig a múlt évi 1839 millióról 1950 millió-ra növelik az égetett téglafeltermelését.

Elsősorban a leggazdaságosabb bővíthető gyárak rekonstrukciójával, s csak részben új téglagyárak építésével oldják meg a fejlesztést, amelyre az Építésiügyi és Városfejlesztési Minisztérium hozzájárulásával ebben a tervidőszakban 3,5 milliárd forintot költenek. (MTI)